

HUR SDUF JOBBAR MED TECKENSPRÅKSMILJÖN PÅ LÄGER

Uppdaterad 14 mars 2018

Alla våra läger är på fullt teckenspråk och alla lägerledare använder teckenspråk. Det går bra att ta med sig hörseltekniska hjälpmedel till lägerveckan, dock är teckenspråket det primära kommunikationssättet. Detta eftersom antalet läger på fullt teckenspråk är begränsat i Sverige, och SDUF anser det är viktigt att kunna erbjuda det. Vi välkomnar alla barn, döva, hörselskadade, CI-bärare eller hörande, t ex CODA (Children of Deaf Adults). Vi vill undvika situationer där bara tal används, eftersom det finns deltagare som är helt döva och det kan leda till att inte alla känner sig delaktiga. Men barn är barn – självklart kan vissa vara vana att använda tal t ex hemma och råkar göra det ibland på lägret. Det är helt okej, bara det inte används i syfte att kränka eller skapa utanförskap.

SDUF och Lägergruppen jobbar ständigt på att bli ännu bättre med språkmiljön på alla våra läger och vi har diskussioner och workshops i vår obligatoriska utbildningshelg under våren för alla lägerledare, där de får fundera och reflektera över hur man kan lösa konflikter där olika språk är inblandat eller om andra situationer dyker upp, där någon eller några känner sig utanför pga talet. Vi jobbar också på att ha tydliga och gemensamma regler och rollspel med barnen på lägrets första dag där vi förklarar att teckenspråket är det primära kommunikationssättet för att alla ska kunna känna sig fullt delaktiga i lägergemenskapen, och vad som händer om tal används i syfte att göra någon utanför och hur då det kan kännas, och vilka lösningar det istället finns.

Vi skickar informationsbrev som alla deltagare och ev. föräldrar/målsmän får före lägrets start, där det medföljer några olika bilagor, till exempel Lägerkontraktet. Där kan föräldern/målsmannen gå genom med barnet och förbereder honom/henne i vad som gäller; t ex inte stjäla saker, att man ska vara en bra kompis, att man inte ska mobba, att man inte ska använda tal i syfte att kränka andra etc. Barnet och föräldern/målsmannen skriver under Lägerkontraktet och skickar tillbaka eller tar med det till lägret.

Om lägerledarna upplever att ett barn under en lägervecka ändå använder tal och undviker teckenspråk i syfte att kränka eller skapa utanförskap, trots tillsägelser, så kan barnet få skickas hem i samråd med föräldrarna. Det gäller också allt annat negativt beteende som inte slutar trots tillsägelser och dialog.

För övrigt informerar SDUF alltid om att våra aktiviteter och läger är på fullt teckenspråk och vi för gärna dialog med föräldrarna som vill anmäla sitt barn men som funderar på hur deras barns teckenspråksvana är och vilka lösningar det finns.

Har du funderingar eller frågor om hur SDUF jobbar med teckenspråkmiljön på läger – kontakta gärna Lägergruppen på lager@sduf.se